

Saafrømt Raadet skønner, at en Rentenyders Erhvervsevne ikke længere er nedsat til en Trediedel eller derunder, jfr. § 3, afsiger det Kendelse herom samt om, fra hvilket Tidspunkt Udbetaling af Invalidrenten skal standses.

Raadet er bemyndiget til at udsende een eller flere sagkyndige til at udøve Kontrol paa Stedet med Hensyn til Rentenydernes Erhvervsevne eller indkalde Rentenydere til Kontrol. Raadets Udgifter ved Kontrol udredes af Fondens Midler.

Hvis en Person mod bedre Vidende uberettiget har oppebaaret Invalidrente, vil Beløbet være at tilbagebetale efter Bestemmelse af Invalidforsikringsraadet og Direktøren for Sygekassevæsenet hver for sit Omraade efter nærværende Lov. Samtidig med Bestemmelsen henledes om fornødent Anklagemyndighedens Opmærksom-paa Strafansvaret efter Lovgivningens almindelige Regler.

§ 19.

Besværinger over de af Direktøren for Sygekassevæsenet i Medfør af nærværende Lov tagne Bestemmelser kan ikke indbringes for Domstolene, men forelægges for Ministeren for Sundhedsvæsen.

IV. Helbredelsesforanstaltninger m. m.

§ 20.

Saafrømt Invalidforsikringsraadet skønner, at en truende Invaliditet kan afværges, eller at en indtraadt Invaliditet kan nedsættes under den i § 3 nævnte Grænse, er den paagældende forsikrede (eller Rentenyder) pligtig til efter Forlangende af Raadet at underkaste sig den i den omhandlende Henseende fornødne Oplæring eller Kur og Pleje, herunder Modtagelse af og Opøvelse i Brugen af Bandager, kunstige Lemmer, Brillor, Sygevoogne og andre Hjælpemidler; dog skal vedkommende ikke være pligtig at underkaste sig nogen Operation, der kan medføre Fare for hans Liv eller Førlighed.

Raadet er berettiget til at forlange, at den paagældende lader sig indlægge paa Sygehus eller Kuranstalt, med mindre den paagældende som gift, som Indehaver af egen Husstand eller som Medlem af sin Families Husstand skønnes at kunne skaffe sig den fornødne Kur og Pleje i Hjemmet.

Saafrømt Oplæring ikke skønnes at kunne finde Sted under saadanne Forhold, at den paagældende kan bo i Hjemmet, er Raadet berettiget til at forlange, at vedkommende skal tage Ophold udenfor Hjemmet, saa længe Oplæringen varer. Ministeren for Sundhedsvæsen bemyndiges til efter Forhandling med Invalidforsikringsraadet at virke for at skaffe Arbejde til de forsikrede i saadanne Stillinger i Statens og Kommunernes Tjeneste eller indenfor det private Erhvervsliv, som de paagældende skønnes egnede til at udfylde.

Det paahviler Invalidforsikringsraadet at være opmærksom paa, om en Rentenyder, som aandsvag, sindssyg, Epileptiker, tuberkuløs eller lignende, bør tages under Forsorg af det offentlige i Medfør af Reglerne herom, jfr. Lov om det offentlige Fattigvæsen Nr. 67 af 9. April 1891, ændret ved Lov Nr. 58 af 14. Marts 1924, og i bekræftende Fald straks at sætte sig i Forbindelse med de paagældende Myndigheder for at faa den fornødne Særforborg etableret, jfr. herved Lov om Værgeraadforborg Nr. 139 af 31. Marts 1926 §§ 19—20.